

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

VIII. Trahe me post te, curremus in odorem vnguentorum tuorum. Cant. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

*Trahere me post te curremus in odorem
unguentorum tuorum Cantic. i.*

c. Blancus fec.

T
A
Vix
Ip
Lass
Sa
Affi
N
Surg
N
Nun
N
Cum
Qu
Heu
Te
An fi
Ne
Aeger

VIII.

Trahe me post te, curremus in odorem un-
guentorum tuorum. Cant. 1.

Aspicis ut iaceant strati sine viribus artus,
Nec sum qualis eram, sola sed umbra mei.
Vix traho pertesa fastidia tetrica vite,
Ipsaque sunt oneri languida membra sibi.
Lassa iacet capitis nimio sub pondere cervix,
Sarcina suntque manus, sarcina suntque pedes.
Assidueque novam querunt iactata quietem,
Nec scio quo tandem fessa locare sibi.
Surgere nunc meditor, nunc lassa recumbere strato,
Nunc nixum cubito sustinuisse caput.
Nunc lubet inuerso, nunc ore cubare supino,
Nunc aliud lateri substituisse latus.
Cumque ori cunctas peragraui languida partes,
Quilibet ex aequo displicet usque locus,
Heu! quid agam, grauis ipsa mihi, languensque iacensque,
Teque volens cursu, non tamen apta, sequi:
An fugis & medijs morientem deseris agris,
Nec mora tanta datur dum comes ire queam?
Aeger ita in Libycis, à milite, miles arenis

Deseritur, subita cum data signa fugæ;
 In trinijs genitrix ita proijcit impia natum,
 Quem lactare pudor, pauperiesve vetat.
 Tende manum, nostrique pius miserere doloris;
 Tende manum refugo vel pede siste gradum.
 Troica Dardanius cum Pergama cingeret ignis.
 Quisque senem rapuit filius igne patrem.
 Trans mare defessam fert nata Cleonia matrem,
 Sustinet hinnulei Cerna natantis, onus.
 Tu solam ignotis, fugitiue, relinquis in aruis;
 Nec sinis hoc humeris ponderis esse tuis?
 Quamquam ego, vel fieri tibi sarcina tãta recussem,
 Si modo vel leuitor traxeris, ipsa sequar.
 Et sequar & curram, rapiarque simillima vento,
 Languida funesto qua modo strata solo.
 Nec quibus inuitam cogas, opus ense, vel armis;
 Sponte nec iniecto, libera, fune sequar.
 Traxit ad impulsæ querulus testudinis ictus,
 Cum syluis Geticas Thrax Cytharista feras.
 Traxit & attonitæ syluæque, feræque stupebant;
 Sic fide, sic filo, se potuisse trahi.
 Non ego Bystoniæ mouear testudine Vatis,
 Nec trahar Aonia voce sonante lyra.
 Quemq; sui rapiunt sensus, sua quemq; voluptas;
 Se finit hic oculis, auribus ille capi.

Non

Non ego luminibus, non auribus otia venor;
Noster Achamenij languor odoris eget.
Lux mea, rorilegis halat tibi spica capillis,
Manat odorata Palladis imbre caput.
Vda Palestino fragrant tibi tempora nardo,
Myrrhaque de madidis stillat odora labris.
Efflat Orontei tibi graminis halitus auras,
Verbaque quot loqueris tot iacis ore rosas.
Albaque Pancheo cervix tibi sudat oliuo,
Assyrioque humeros rore perungit Onix.
Et manus Ambrosijs pluit utraque roscida guttis,
Et digiti Libyca germina messis olent.
Denique quicquid olent conchis unguenta Sabæis,
Balsama quicquid olent, hoc meus halat Amor.
Nec solum Assyrijs que sudant balsama ramis,
Nataque odorifero thura Sabæa solo:
Fragat Orontæis hic spica suavior herbis,
Guttaque Pancheis nobilior lacrymis.
Nempe tuo qualis, Basilissa pudica, cubili.
Qualis odor thalamo, Cecili casta, tuo.
Aut qualis, cum Dorotheæ pennatus Ephebus
Attulit hybernas germina verna rosas;
Aut Nasarenigena qualis cum Virginis ædem
Sparsit Iessæi floris anhelus odor;
Denique Divorum qualis cum gemmea stillant

Indi-

*Indigetum liquidis amphitheatra crocis.
O semel has liceat mihi ducere naribus auras
Qua modò languebam, sana repente sequar.
Multaque currentem sociarum turba subibit,
Ut glomerat socios vecta columba greges.*

G I L B.

In Cant. hom. 19.

Tenax est funiculus amor; amor affectuose trahit, cui est idipsum alloqui, quod est allicere: nihil amoris tenacius vinculo, nihil trahentius.

Quis